

8,000 Indvaanere. Disse Communer skulle stilles lige, hvilket jeg anseer for meget ubelig. Men dette er ikke den eneste Anke, jeg har imod det foreliggende Forslag; thi efter det Valgprincip, som træder frem deri, er der mange forskjellige Classer, idet Kjøbenhavn skal vælge sine Landstingsmænd paa en Maade, Kjøbstæderne paa en anden og Landbobefolkningen atter paa en tredje. Jeg troede det derfor rigtigt i forrige Session at stille et Forslag, som ganske faldt sammen med vor politiske Udvikling, og som gik ud paa, at Valgene skulde foregaae paa samme Maade som Valgene til Sogneforstanderskaberne og Amtsraadene, og hvorved de høist Betsatte, allsaa de conservative Interesser, kunde komme til at gjøre sig gjældende. Det høie Thing vil erindre, at Forslaget gik ud paa, at der skulde vælges to Mænd i hver Commune, den ene af alle dem, der havde Valgret til Folkethinget, og den anden af $\frac{1}{3}$ af de høist Betsatte; men den høitærede Regjering udtalte sig ganske bestemt imod dette Forslag. Da Thinget endnu bestaaer af de samme Medlemmer, og den høie Regjering har udtalt sig saa ganske bestemt forrige Gang, har jeg ikke fundet mig foranlediget til nu at stille et lignende Forslag, hvilket efter min Mening kun vilde trætte Thinget og fremkalde unødvendige Forhandlinger. Jeg vil imidlertid her udtale, at jeg ingenlunde er vegen tilbage fra den Overbeviisning, jeg dengang havde. Jeg vil bede, at min Tausked ikke maa blive betragtet, som om jeg nu skulde være kommen til en ganske anden Anskuelse; dette er ingenlunde Tilfældet. Jeg kan paa ingen Maade stemme for det foreliggende Forslag, der i mine Tanker berøver Middelclassen af Folket, den Klasse, der i Reglen skal bære Statens Byrder, dens Stemmeret. Naar jeg altsaa denne Gang ligesom forrige Gang maa sige Nei til Forslaget, saa er det, fordi jeg, som jeg forrige Gang udtalte, føler, at jeg ved at handle anderledes kun daarligt vilde opfylde mine Bælgeres Dnske og kun daarligt staae her som Repræsentant for den Deel af det danske Folk, der har sat mig paa denne Plads. Jeg udtalte forrige Gang: Lad det komme saa vidt, at Folket selv skal dømmes i denne Sag, og jeg nærer det Haab, at for-

standige og fornuftige Mænd ville komme til at tage Sagen i deres Haand, og at de saa ligeoverfor Folket ville være ligesom Suurdeigen, der slyrer den hele Deig. Jeg har i dette Øieblik en Følelse af, at denne min Udtalelse vistnok vil passe idetmindste paa den Egn, hvor jeg er fra. Jeg vil haabe, at Folket, naar det bliver rettet en Appel til det, vil vaagne til Bevidsthed, og dersom det skulde være af en anden Anskuelse, og dersom Grundloven altsaa virkelig skal begraves, saa skal det idetmindste ikke være min Skyld; thi saa har jeg gjort mit Yderste for at bevare den haade som en Frihedsgave og som en kjærlig Erindring om Frederik den Syvende, en Gave, som det danske Folk og Bøndestanden aldrig i sit Liv vil glemme.

Lehmann: Jeg kan overmaade godt forstaae den Utilbøielighed, der maa være tilstede til at gjenoptage den Discussion, der tidligere har flydt saa lang en Tid, en Utilbøielighed, som ogsaa blev fremhævet af den ærede sidste Taler, der dog nu har troet at burde fremføre nogle mere almindelige Bemærkninger. Ogsaa jeg har deelt den, thi jeg troer ikke, det vil være muligt i denne Sag, at sige Noget, som ikke enhver af de her Tilstedeværende kan sige og har sagt sig selv, og uagtet der vistnok udenfor Salen er Mange, der i den Henseende kunne trænge til Oplysning, saa er der dog kun meget ringe Haab om, at hvad der her udtales, virkelig vil naae derhen, hvor det vil kunne gjøre Gavn. Naar jeg alligevel har begjært Ordet, saa er det blot, fordi jeg har fundet, at et Slags Anstand krævede, at der imod de fremkomne Bemærkninger blev fremsat andre. Det forekom mig, at det Foredrag, den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kred (Rasmussen) holdt, gav en meget værdifuld Oplysning til Løsningen af det Spørgsmaal, der saalænge har beskæftiget os; thi, idet den ærede Landstingsmand nu som altid selv har tænkt og følt, hvad han udtalte, og udtalt dette med fuldstændig Oprigtighed, saa ere hans Ord netop af den Grund vel skikede til at kaste et Lys paa det, som jeg længe har anseet for at være en Hovedgrund til de stedfindende Misforstaaelser. Han begyndte nemlig med at be-